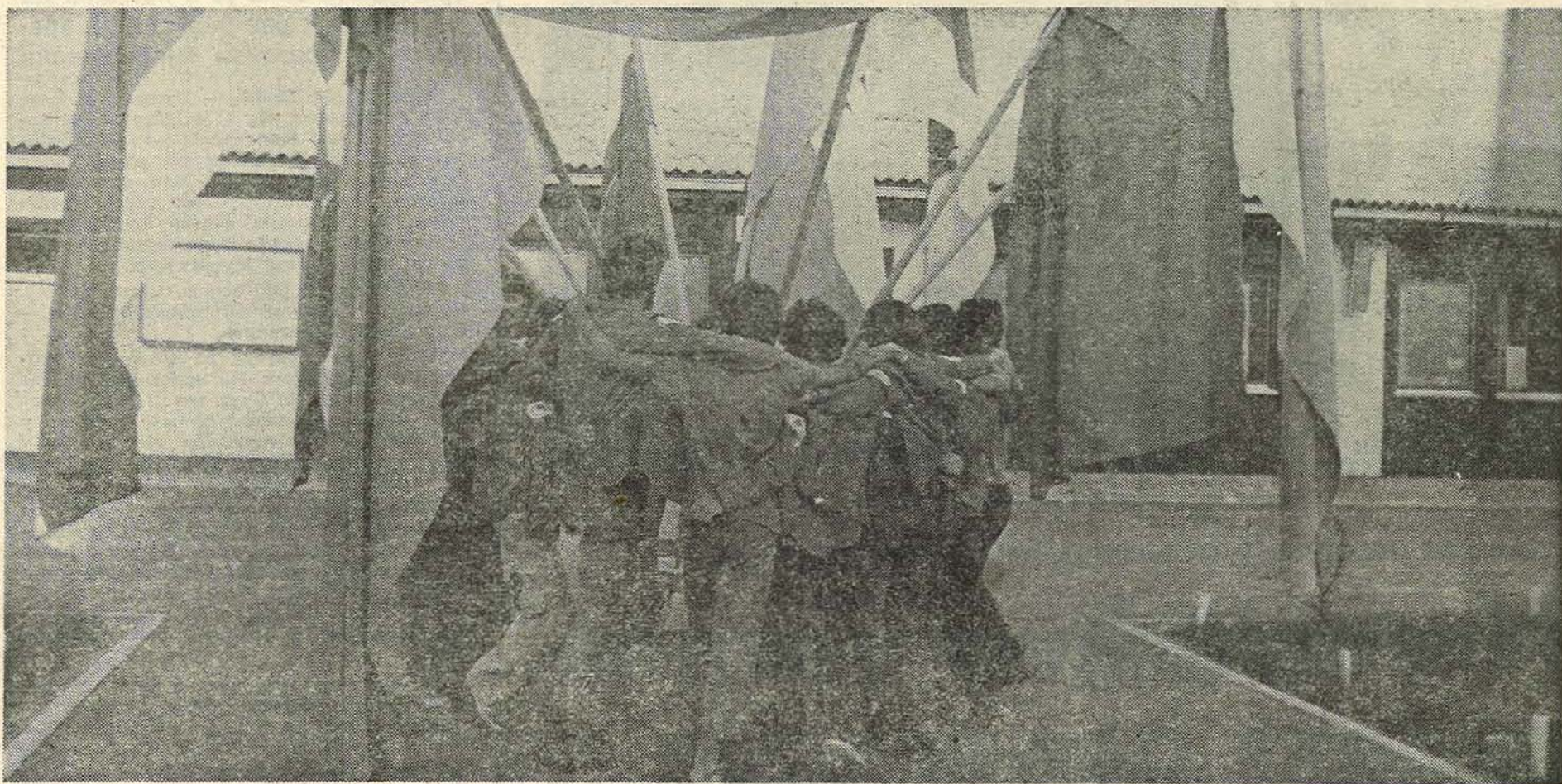

ОПЛАДИНСКА ПРУГА

БРОЈ 120

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

Последњи загрљаји четврте смјене у Добоју. Наша слина симболизује јединство младих који су градили пругу, а пруга је градила њих

СВЕЧАНО ОБИЉЕЖЕН ЗАВРШЕТАК ЧЕТВРТЕ СМЈЕНЕ

Успјеси и загрљаји

Атмосфера растанка прожета резултатима које су градитељи постигли на траси и у друштвеним активностима
 ♦ И јуче радиле неке бригаде ♦ Дјела која су остала иза бригада из четврте смјене говоре о њиховим вриједностима

ДОБОЈ, 30. ЈУЛА — Овог недељног поднева, када се јули већ примакао крају, добојско насеље омладинских радних бригада је готово пусто. Ту је само неколицина чланова омладинске радне бригаде »Брезански рудари« из Брезе који уређују насеље и припремају га за поподневни дочек првих бригада из пете, августовске, смјене Акције.

Њихови другови и бригадири из ОРБ »Џемал Биједић« из Крешева, »Светозар Косорић« из Хан-Пијеска и данас се налазе на траси, мада је синоћном свечаношћу и званично означен завршетак четврте смјене у овом насељу. Они ће тек сутра напустити Добој и алат предати у руке дјевојака и младих из Београда, Вараждина, Велења, Сплита, Босанског Петровца, Котор-Вароша, Лиштице, Посушја, Горњег Вакуфа и Купреса који у Насеље стижу данас и сутра.

Заиста је тешко наћи ријечи и пренијети макар дио атмосфере која је синоћ овдје владала, последњи пут пред сам растанак. Све су се омладинске радне бригаде окупиле у свечаном строју да се још једном представе, да радошћу и пјесмом поздраве објављивање резултата што су их заједнички постигли на траси и у друштвеним активностима. Послије објављивања резултата и уручења ко-

лективних признања најбољим бригадама, све учеснике четврте смјене Акције у добојском насељу поздравио је и на ванредним успјесима на траси и у друштвеним дјелатностима честитао и члан Извршног вијећа СРБиХ и републички секретар за информације Винко Јелчић.

Какви су то резултати, може потврдити и податак да су све бригаде добојског насеља у овој смјени оствариле изванредан учинак од 228,56 одсто. Појединачни просјечни учинак бригада на крају изгледа овако: ОРБ »Анто Бабић« из Сарајева 171,91 одсто, ОРБ »Благоје Паровић« из Невесиња и Гацка 223,55 одсто, ОРБ »Брезански рудари« из Брезе 282,54 одсто, ОРБ »Џемал Биједић« из Крешева 253,42 одсто, ОРБ »Филип Кљајић-Фића« из Београда 245,47 одсто, ОРБ »Иво Лола Рибар« из Купе и Вачке Паланке 281,15 одсто, ОРБ »Крешо Ракић« из Загреба 180,34 одсто, ОРБ »Светозар Косорић« из Хан-Пијеска 233,04 одсто, ОРБ »Владимир Поповић-Шпанац« из Бара 185,68 одсто.

Када се саберу појединачне оцјене за све оно што је остварено у области идејно-политичког образовања, културно-забавних и спортских активности, добија се просјечна оцјена од 9,31.

А иза те оцјене крије се реализација програма друштвене активности. Чак је 120 бригада заслужило приједлог за чланство у СКЈ. Идеолошко-политичким образовањем обухваћено је 294 бригадира, унутар бригада одржано је 27 предавања и издато десет идеолошких билтена, а 402 бригадира завршила су неки од девет васпитно-образовних курсева. У оквиру културно-забавног живота и информисања могу се поменути подаци да је организовано 13 бригадирских вечери, три вечери поезије, да су гостовала четири културно-умјетничка друштва, да је одржана по једна позоришна и филмска представа. Издата су 64 билтена, 46 зидних и 36-фото-новина, припремљено је и емитовано 20 посебних радио-емисија.

У више од двије стотине сусрета рукометаша, ногометаша и кошаркаша и чланова других спортских екипа остварена је истовремено изузетно добра сарадња са спортском организацијом Мјесне заједнице, са средином у којој бригадири живе и раде. А иза свих цифара и података стоји један прави акцијашки, самоуправни живот, са свим својим малим и великим догађајима који у сјећању бригада остају заувјек.

Ж. МИЛИЧЕВИЋ

Brigadisti na završnoj svečanosti četvrte smjene u Nemiloi

ZAVRŠNE SVEČANOSTI GRADITELJA PRUGE U ČETVRTOJ SMJENI

Neraskidivo vezana svijest generacije

♦ Бригадирском скупу у Немилој присуствовали бројни гости, представници друштвено-политичког живота Зенице и Дирекције за изградњу другог колосијека ♦ Прелазну заставу бригади «Југославија» из Штутгарда предао Филип Вуковић, командант Акције, а у nastavku svečanosti govorio Nenad Guzina, predsjednik Gradske konferencije SSRN Sarajevo

NEMILA, JULA — U Naselju Nemila održana je svečanost povodom završetka rada četvrte smjene kojoj su prisustvovali i brojni gosti, predstavnici društveno-političkog života Zenice i Društva za izgradnju drugog kolosijeka. Prilaznu zastavu brigadi «Jugoslavija» iz Štutgarda predao Filip Vuković, komandant Akcije, a u nastavku svečanosti govorio Nenad Guzina, predsjednik Gradske konferencije SSRN Sarajevo

ri na izgradnji pruge i u društvenim aktivnostima.

— Samo u mjesecu julu — istakao je Stanić, brigadiri su na radilištu ostvarili 73.743 normosata i za to vrijeme radili na mnogim složenim

la postale su četiri puta udarne, a za najuspješniju brigadu u radnim aktivnostima proglašena je ORB «Žikica Jovanović Spanac» iz Valjeva koja je ovaj epitet zavrjedila i u društvenim aktivnostima. Na osnovu postignutih rezultata priznanje Akcije «Zastava Omladinske pruge Samac-Sarajevo 78» dodijeljena je brigadama «Lepa Radić», «Dr Simo Milošević» i «Žikica Jovanović Spanac». Za priznanje RKSSO predložene su ORB «Lepa Radić» i «Žikica Jovanović Spanac», a za najviše priznanje Savezne konferencije SSO Plaketu «Veljko Vlahović» predložena je brigada «Žikica Jovanović Spanac», dok je prelazna zastava Akcije dodijeljena ORB «Jugoslavija» iz Štutgarda. Prilaznu zastavu predao je Filip Vuković, komandant Akcije.

— Ovaj objekat ima divno simbolično značenje o tome kako su čeličnim šinama neraskidivo vezani ne samo krajevi i ljudi već i vrijeme, shvatanja i svijest generacije i njihov entuzijazam, kako su povezana prijateljstva, ljubav polet i spremnost za rad.

Sa svečanosti je upućen pozdravni telegram drugu Titu kojeg je pročitao Sonja Antonijević, brigadirka iz Đakovice.

Svečanost je nastavljena kulturno-zabavnim programom u izvođenju Kulturno-umjetničkog društva «Ismet Kapetanović» iz Doboja, a zatim su brigadiri povelili kozaračko kolo koje se u ovakvim prilikama prepričava i niže oko logorske vatre. Dugo u ljetnu noć slivale su se brigadirske pjesme.

L. JELAVIĆ

Predlozi za prijem u SK

Na posljednjem sastanku Aktiva Saveza komunista Naselja, pored analize rezultata i ocjene cjelokupne aktivnosti svake brigade, predloženi su i zaslužni brigadisti za prijem u članstvo Saveza komunista. Iz Naselja u Nemiloi za prijem u Savez komunista predloženo je stotinu i četiri brigadir koji su radom i zalaganjem u četvrtoj smjeni zavrjedili to priznanje. Svi predlozi biće upućeni u škole, mjesne zajednice i radne organizacije iz kojih su brigadiri došli na Akciju.

rekcije za izgradnju drugog kolosijeka pruge i izvođači radova na ovom dijelu trase. Nakon svečanog defilea svih brigada prisutne je pozdravio Vukoje Stanić, zamjenik komandanta Naselja. U pozdravnom govoru istakao je rezultate koje su postigli brigadiri

poslovima. Istovremeno, sa velikim i značajnim rezultatima postignutim na trasi, veliki uspjeh postignut je i u društvenim aktivnostima koje su se svakodnevno odvijale u Naselju.

U četvrtoj smjeni sve brigade u Naselju Nemila

ЖЕПЧЕ

Другарство су понијели

Завршна свечаност око хиљаду бригадиста била је и прилика да се резимира све оно што се урадило за протекли мјесец дана

ЖЕПЧЕ, 30. ЈУЛА — Пјевала је младост, радовала се, плакала, растужила. Завршило се још једно дружење, за незаборав за спомен. Поново је небо над Жепчама било весело због сретних дана проведених заједно, пјесмама испјеваних, норми пребачених, бригадирских вечери, курсева, првих љубави, а помало и тужно због растајка са незаборавним другарством.

Завршена је још једна смјена, јулска. Четврта на овогодишњој акцији «Шамац — Сарајево 78». Жепчака.

Свих десет бригада по други пут проглашено је ударним. На прекисиношњој свечаности поново је било исто: високо дигнута чела, залепршале заставе поносно у име свега што је протекли мјесец дана у насељу омладинских радних бригада Жепча доживљено, урађено.

Најуспјешнијом проглашена је бригада Универзитетске конференције ССО Београд, ОРБ «Вера Благојевић» и у друштвеним и радним активностима. Скупштина смјене у жепчаком насељу предложила је ову бригаду за Плакету «Вељко Вlahовић» што је додјељује Савезна конференција ССО.

На копљима бригадних застава омладинских радних бригада «Вера Благојевић», «Мајевички партизани» из Угљевика и Лопара, «Друге далматинске» из Сплита и «Бранко Крсмановић» из Параћина залепршале су заставе Акције «Шамац — Сарајево 47», признање овогодишње акције које је уручио Перо Дрљача, командант Населја ОРБ Жепча, а за признања Републичке конференције ССО БиХ предложене су ОРБ «Вера Благојевић» и ОРБ «Мајевички партизани».

Свечано постројених 960 бригадира је слушало шта је то све иза њих остало урађено током њиховог боравка у омладинском насељу Жепча. Поздравио их је Бехић Шејтанић, помоћник команданта за друштвене активности у жепчаком бригадирском насељу, у име оствареног учинка, 167,4 процента просјечног учинка четврте смјене, изузетне резултате постигнуте у идеолошко-политичком раду, културно-зabавне и спортске активности, образовне курсеве, 90.362 остварена норма-сата, подигнутих насипа, потпорних зидова, постављених трачница и...

Отпоздравила је наша младост, Младену Беванди извршном секретару Председништва ЦК СК БиХ што је бригадирима говорио у име организатора Акције и друштвено-политичких организација Републике, истичући њихово дјело и свједоштво како се кали и чува наша заједница и гради земља, овим што је урађено и задацима који предстоје.

Дуго није згасла ватра на платоу испред љетне позорнице у Населју бригадира у Жепчу. Остала је да пламти иза вијенаца руку у Козарачком колу што се са пјесмом провлачила међу развијеним заставама, да пламти за другове и другарице, бригадире и бригадирке, пријатеље из бригада «Вера Благојевић», «Бранко Крсмановић», «Др Емил Орожен», «Љупче Сантов» и «Друга далматинска», што синоћ одоше...

Испратила их је пјесма са разгласа Радио-младости:

»А сад вољно моји акцијашки,
ноћас младост пјесму иште
догодине опет скупа,
исте жеље исте наде,
само друго градилиште...«

М. Бр.

ЗАВИДОВИЋИ

Raspoloženje izuzetno - pravo akcijaško

Više od osamsto brigadista i brojni gosti iz Republike i Zavidovića svečano obilježili završetak četvrte smjene Akcije »Šamac — Sarajevo 78« ♦ Na svečanosti mladima govorio Miroslav Šulentić

ZAVIDOVIĆI, 30. JULA — Uz učešće brojnih gostiju iz Republike, Zavidovića, predstavnika izvođača radova, te više od osam stotina brigadista u Naselju ORB Zavidovići na svečan način obilježen je završetak četvrte smjene ORA »Šamac — Sarajevo 78«.

Bilo je predvečerje 29. jula. Atmosfera izuzetna, prava akcijaška, pjesma, uzajamni pozdravi brigada. Mnogo sjete na licima i suza u očima. Došao je kraj. Brigade su počele da se postrojavaju na završnu svečanost. Uz zvuke fanfara svečanost počinje. Čitaju se lične karte brigada, a brigadiri već zamišljaju likove i situacije kada su upoznali brigadirku ili brigadira iz Skoplja, Kruševca, Mostara, Rajlovca, Šipova, Kiseljaka, Šida, Murske Sobote, Smederevske Palanke. Čuju se ponovo gromoglasni pozdravi.

I na kraju svečanog ešalona nastupa vazduhoplovna ORB »Viktor Bubanj«, brigada koja je kao učesnik saveznih omladinskih radnih akcija od 1972. godine do sada osvojila niz priznanja.

Zatim je počela dodjela priznanja. Riječi Adnana Krese komandanta Naselja Zavidovići da su sve brigade po četiri puta udarne i da su osvojili Povelju društvenih aktivnosti, pozdravljene su burnim aplauzom od brigadira i gostiju. Nakon podjele mnogobrojnih priznanja, prisutnim graditeljima govorio je Miroslav Šulentić, član Predsjedništva Republike konference SSRN Bosne i Hercegovine. Šulentić je istakao požrtvovanje i entuzijazam mladih potvrđen bezbroj puta do danas. I četvrta smjena na izgradnji drugog kolosijeka potvrdila je spremnost naše omladine da da sve od sebe za izgradnju samoupravne socijalističke zajednice.

Brigadiri i brigadirke uputili su zatim pozdravno pismo drugu Titu, a onda je nastalo brigadirsko veselje. U toku noći priređen je svečani ispraćaj brigadama koje su u toku noći otputovale iz Zavidovića.

M. Dr.

ORB »Zijo Dizdarević« iz Fojnice neposredno po dolasku u Naselju Nemila

NASELJE NEMILA

Stigla brigada »Zijo Dizdarević«

NEMILA, JULA — Samo koji sat nakon održavanja završnih svečanosti povodom završetka rada u četvrtoj smjeni, Naselje ORB Nemila napustile su tri brigade. Rastanak je bio

kao i uvijek tužan, ali i pun obećanja da će se jednog dana ipak negdje sresti. Sa bezbroj uspomena, priznanja i no vih prijateljstava prekinoć su svojim kućama krenule ORB »Žikić Jovanović Spanac« iz Valjeva, »Lepa Radić« iz Bosanske Krupe i »Ljubbo Šerčer« iz Ljubljane. A ujutro i ORB »Doktor Simo Milošević«. Iako u popodnevnom satima odlaze svojim kućama omladinci ORB »Emin Duraku« i »Ivan Marković Irac« izašli su na trasu gdje ih očekuje radni voz sa vagonima šljunka i tucanika. Ovaki poslovi su neodložni, što i bri-

gadiri znaju, tako da su i danas, posljednji dan boravka, sa pjesmom otišli da istovare i posljednji vagon i na taj način uveličaju sve vriedne rezultate koje su ispoljili tokom četvrte smjene.

U prvim jutarnjim satima u Naselje je stigla i prva brigada koja će učestvovati u petoj smjeni. Stigle su djevojke i mladići iz Fojnice koji sačinjavaju ORB »Zijo Dizdarević«. U Naselju je sve spremno za doček ostalih brigada, a u prijedpodnevnim satima očekuje se još dolazak zajedničke brigade iz Vlasenice i Šekovića.

L. JELAVIĆ

Do posljednjeg časa

Iako je nedjelja neradni dan, a i posljednji dan smjene, brigadiri ORB »Emin Duraku« i »Ivan Marković Irac« radili su na istovaru šljunka i tucanika za nasipanje trase kod stanice Nemila. Nakon završenog posla, spremili su se i sa bezbroj uspomena krenuli svojim kućama.

L. J.

Snimio: M. SKIPINA

SVEČANI ISPRAĆAJ BRIGADE
»22 NARODNA HEROJA« IZ
BOSANSKOG PETROVCA

A kad se vratimo u planine...

Mladi Petrovčani su obećali da će udarnički graditi drugi kolosijek pruge i da neće žaliti snage da to ostvare u petoj smjeni

BOSANSKI PETROVAC, 30. JULA — I danas je u Bosanskom Petrovcu bila izuzetna svečanost. U prisustvu predstavnika društveno-političkih i radnih organizacija i više hiljada građana, Kozaračkim kolom i stihovima brigadne pjesme »Dvadeset dvije majke rodiše heroje, o j slavna brigado to je ime tvoje« danas su Petrovčani na najsvečaniji način ispratili omladinsku radnu brigadu »22 narodna heroja« koja će od 1. do 30. avgusta učestvovati na SORA »Šamac — Sarajevo 78« na izgradnji drugog kolosijeka pruge od Doboja do Zenice.

Omladinska radna brigada »22 narodna heroja« broji 95 omladinki i omladinaca, njen komandant je Refik Kafedžić, a zamjenici su Ismet Pašić i Gorinko Jakovljević.

Najmlađi brigadisti Zoran Stojisavljević, Renato Mehičić, zatim Sava, Gorinko, Ljilja, Sanja, Zoran, Enes, Refik i Rifet i svi ostali obećali su da će opravdati naziv brigade, ime grada, slavu ovog ustaničkog kraja koji je u toku rata dao 22 narodna heroja. Uz poklik »Radićemo za narod, za Partiju i Tita« svi su obećali da neće žaliti svoje ruke i snagu i da će se boriti za udarništva. Iz 95 mladih grla gromko, kao u jednom glasu, iz autobusa koji je prolazio pored Parka narodnih heroja u pravcu Doboja, ponosno su odjekivali stihovi brigadne pjesme »A kad se vratimo u planine svoje, svijetla lica staćemo pred naše heroje«.

Poželjeli smo im sretan put, jer znamo da petrovačke djevojke i mladići to znaju, umiju i hoće.

P. DOŠEN

Svega pomalo

★ Razgovor dveju brigadirki:

— Čula sam da imaš novog dečka, kakav je?

— Divan i vrlo štedljiv!

— Štedljiv?

— Čim dođem kod nje ga, gasi svetlo.

★ U stacionaru:

— Kako se oseća brigadist koji se nedavno povredio?

— Sve bolje, maločas je prvi put otvorio oči i progovorio.

— Šta je rekao?

— Da se oseća sve lošije.

★ Sa auto-puta:

— Šta je to kolovoz?

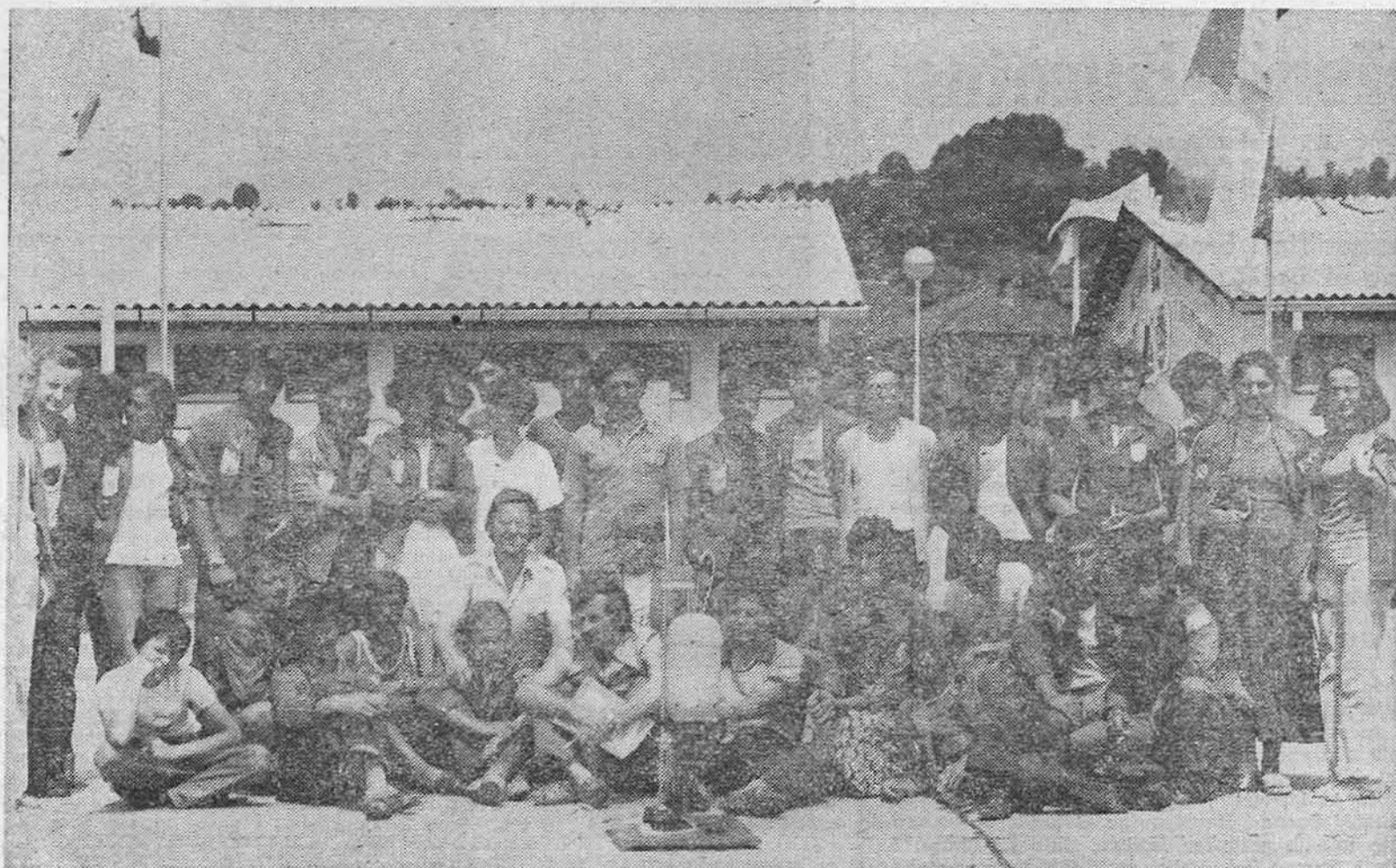
— Osmi mesec u godini!

★ Na radilištu:

— Sekretarica komandanta uvek uzima lopatu sa dužom drškom, za što?

— Da se ne savija kad radi i — drema.

Iz biltena ORB »Branko Krsmanović« Paraćin

Za uspomenu

Na kursovima su mjesec dana nastajali posebni kolektivi. Interesovanje je zbližilo omladinu, predavanja, obuka, rad i rezultati onoga što su naučili. U Zavidočima je foto-kurs bio jedan od najuspješnijih. I kada su teoretski i praktični dijelovi

kursa bili uspješno završeni, svi polaznici su pozirali svom učitelju Vinku Dusperu. Zajednički snimak za uspomenu, a bezbroj detalja ostaće zabilježeno na pojedinim amaterskim fotografijama.

Ne zaboravimo...

I kraj jednog druženja. Zajedničkog rada, učenja, malih sitnih svađa, ljubavi...

Poslednji dani boravka u žepačkom naselju. A čini se da je vreme stalo, da je velika brigadirska porodica pustila korene življenja...

Kao čergari. Pokret. Rašpada se san koji smo mesec dana zajedno pokušali da dosanjamo. Zaustav, ostaje jedno nezaboravno veče uz neku logorsku vatru, stisak ruke, plahoviti, stidljivi poljubac, neuzvraćen pogled... Sećaćemo se i nečijeg uspelog predavanja, prvih bolnih žuljeva, težine lopate i krampa.

Putevi nas vode u sve krajeve zemlje: Sloveniju, Makedoniju, Crnu Goru, Vojvodinu, Hrvatsku, Kosovo, Bosnu i Hercegovinu... Drugovi, zdravo! Ne zaboravimo nikad da smo bogatiji za jedan doživljaj! Nosimo ga u sebi sve dok budu kloparali točkovi vozova na ovoj NAŠOJ pruzi — pruzi bratstva i jedinstva i mladosti.

Zaboravimo samo ono neprijatno, odmah, već danas! Zagrlimo se u ime ovih zajedničkih trideset ponekad kišnih, ponekad vrelih, nenasno vrelih dana. U ime naših večeri uz gitaru, neprosuđenih noći na straži i uz obolelog druga.

Ne zaboravimo nikad, ali nikad, SORA »Šamac — Sarajevo 78«!

Gordana TANJGA

OSTALA SU PISMA U NASELJU

Morali smo dokazati svijetu...

Draga moja Neno, primila sam tvoju kartu kojoj sam se jako obradovala i ujedno, draga moja Neno, sjetila se divnih trenutaka provedenih na radnoj akciji prije ravno 30 godina.

Bilo je to u julu 1948. godine na Auto-putu Beograd — Zagreb na 106. kilometru između Adaševca i Batrovaca.

Sjećanja naviru a ja ne vjerujem da je prošlo 30 godina.

Imala sam tada samo 17 godina. Bila sam u brigadi »Dara Pavlović« sastavljenoj od srednjoškolaca sa Petog rejona iz Beograda — sada je to opština Zvezdara. Naša brigada je bila tri puta udarna i nekoliko puta je pohvaljivana. Dobila je i Orden rada prvog reda.

I sada, poslije 30 godina, uvijek se interesiramo za uspjehe te naše brigade, što znači da ćete i vi svi poslije 30 godina se sjećati ovih dana provedenih u brigadi, a sjećat ćete se samo divnih trenutaka, jer sve ono što je sada teško, zaboravit će se, pa će i te teškoće ostati u sjećanju kao nešto nezaboravno i drago.

Tada kada smo mi gradili Auto-put bile su

to po mnogo čemu vrlo teške godine. O Informburou si čula, a to je bilo baš te godine. Morali smo dokazati svima — cijelom svijetu da možemo sami raditi, graditi i izdržati sve nedaće.

Iz vaših biltena vidim da ustajete isto kada i mi u 4 sata, radite fiskulturu i najbolji dižu zastavu. Sam način i redoslijed rada se nije izmijenio i to je ono što ostaje trajno u sjećanju.

Rezultati su vam odlični i to me posebno veseli. Samo tako nastavite, u što ne sumnjam.

Kao sekretar brigade, vidim da imaš puno posla i na trasi i u brigadi — naselju, ali ti si dobra i vrijedna i znam da ćeš to sve savladati. Možda ćeš na akciji i ojačati. Ipak, čuvaj se. Znaš da si mi draga i da brinem kao o mojoj najdražoj.

Ratka i sve ostale u brigadi puno pozdravi i poželi im mnogo uspjeha u radu. To isto želim cijeloj ORB »29. novembar«.

Tebe posebno pozdravlja, voli i želi sve najbolje tvoja stara brigadirka i — skojevka.

Zagorka

(Iz brigade »29. novembar«)

Мозаик се расипа

Немојте се љутити што је ова пјесма тужна, знам, тугу не волите, не волим је ни ја, али, бригадири сте и схватићете, бар се надам, туга је обавезна на сваком нежељеном растанку, па и овом.

Тридесет дана у овој оази младости, хиљаду душа је живјело истим животом, радило истим срцем, јело исти кромпир, слушало »Радио-младост«, и сада, сада је гото.

Нису више важни ни проценти ни пласман, све ће то са нашим одласком постати само бројке, архива, и остат ће само имена бригада.

Али, пустите бројке, оне су мртве, пруга је жива, и ми са њом, и наши жуљеви, и наше љутње, и наше љубави...

И сада кад се мозаик расипа, што рећи, кад ће и ријечи умријети, а остати само успомене...

Немојте се љутити што је ова пјесма тужна, ја не желим растанак и туга је неизбежна.

Слободан ПАВАСОВИЋ,
ОРБ »Друга далматинска«, СПЛИТ

POSLEDNJI ZAPIS DEŽURNOG REPORTERA

Suze izdajice

ZAVIDOVIĆI — Pođem tako juče posle podne po Naselju sa komadom papira i olovkom u ruci da izvidim situaciju i atmosferu. I čim sam izašla iz paviljona, naletim na Jarmilu iz Šida. Smeška se ona, smeškam se i ja u gotovo istom trenutku uzviknemo: napiši mi svoju adresu. Tako se Jarmilina adresa našla prva na mom papiru rezervisanom za dežurnog reportera. I šta da vam kažem! Nije ostala jedina.

Kao što sam već rekla, htela sam da napišem nešto o ovom poslednjem danu nešto lepo i nezaboravno. Sigurno svi osećate da je ovo najtužniji dan koji su doživeli na akciji. Trčiš od jednog do drugog, tražiš adrese i autograme, poziraš brojnim foto-amaterima i u prolazu se nasmešiš pokojem dragom licu, a kad na trenutak zastaneš, u glavi odjekne »poslednji ručak u ovoj menzi«, i stegne te nešto u grudima. A suze izdajice peku oči i htele bi po svaku cenu napolje. Tada se okreneš, tražeći nešto, a sve to da drugovi ne vide kako si obrisao tu suzu za obraza. Sa naše razglasne stanice neprestano se čuju neke tužne pesme koje govore o rastanku. I pokoja te dirne u srce. Setiš se nekog dragog momka sa kojim si možda baš uz tu pesmu igrala pored letnje pozornice i potrčiš da ga još jednom vidiš. Šta još da vam kažem?! Svi mi dobro znamo da se nikada, nikada više nećemo sastati u ovom sastavu da zajedno gradimo domovinu. Kada se vratimo u svoje gradove, dugo ćemo pričati prijateljima i rođacima o drugarstvu i ljubavi, o trijumfu naše mladosti, a sigurno je da ćemo ovih mesec dana pamtili i kada više ne budemo mladi.

Oprostite, drugovi brigadiri, što ovaj rekord pri vodim kraju. Danas po ko zna koji put čujem jednu pesmu: »A sada se rastajemo, voljno moji akcijaši!«

Te reči zaokupljaju mo je misli i slova se više ne vide od suza. I na kraju, puno vam hvala za sve drugarstvo koje ste nam pružili. Mi vas nikada nećemo zaboraviti.

Milanka ĐURIĆ,
ORB »Slobodište«, Kruševac